

Sygnatura akt XIIC 1006/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Hanna Ratajczak

Protokolant po. Stażysty Marcin Szaroleta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 grudnia 2018

sprawy z powództwa **Bank (...) SA z siedziba w W.**

przeciwko **A. M. (1)**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 98.179,61zł (dziewięćdziesiąt osiem tysięcy sto siedemdziesiąt dziewięć zł 61/100) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 29 stycznia 2018r do dnia zapłaty
2. Kosztami postępowania obciąża pozwanego i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1228zł tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Poznaniu od pozwanego kwotę 3681zł tytułem pozostałej części kosztów procesu.

SSO Hanna Ratajczak

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 stycznia 2018 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 98.179,61 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 29 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż zawarł w dniu 16 marca 2015 roku z pozwanym umowę pożyczki ekspresowej. Zgodnie z umową powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 126.049,06 zł. Pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki wraz z należnymi odsetkami oraz zapłacenia opłat i prowizji należnych powodowi zgodnie z umową najpóźniej do dnia 25 marca 2021 roku. Pozwany przystąpił do spłaty pożyczki, z czasem jednak zaprzestał wymaganych płatności umownych.

Nakazem zapłaty z dnia 21 marca 2018 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym L. (...)w sprawie o sygn. akt (...) (...) nakazał pozwanemu A. M. (2) w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty zapłacić powodowi kwotę 98.179,61 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 29 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.228 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pismem z dnia 17 kwietnia 2018 roku (k. 5- 6v) pozwany A. M. (1) wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty. Pozwany wskazał, że zaskarża nakaz zapłaty w całości i wniósł o przekazanie sprawy do sądu właściwości ogólnej na podstawie art. 505³⁶ kpc; oddalenie powództwa w całości; zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w

tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, przy uwzględnieniu kwoty 17 zł od udzielonego pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że świadczenie, którego zapłaty dochodzi powód w niniejszym postępowaniu nie zostało wykazane co do zasady jak i co do wysokości. Nadto przyznał, iż zawarł z powodem umowę pożyczki ekspresowej o numerze (...) na kwotę 126.049,61 zł. Pozwany jednak zaprzeczył, aby do spłaty pozostała kwota 91.213,82 zł, albowiem sukcesywnie spłacał pożyczkę wraz z ustalonym harmonogramem, nadto zakwestionował aby powodowi przysługiwało roszczenie odsetkowe. Nadto pozwany podniósł, że w stanie faktycznym sprawy nie zaktualizowały się przesłanki wypowiedzenia w/w umowy pożyczki. W ocenie pozwanego z przedłożonych dokumentów nie wynika istnienie zobowiązania pozwanego i to w kwocie 91.213,82 zł.

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2018 roku (k. 8v) wydanym w sprawie o sygn. akt(...)starszy referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym L. (...)przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Poznaniu.

W piśmie procesowym z dnia 26 lipca 2018 roku (k. 48- 49) pozwany podtrzymał zarzut nieudowodnienia istnienia, wysokości oraz wymagalności dochodzonej wierzytelności. Pozwany podniósł, że z przedłożonych przez powoda dokumentów nie wynika wysokość ewentualnej zaległości kredytowej oraz sposób jej wyliczenia, nadto pozwany zakwestionował fakt doręczenia wezwań zapłaty. Pozwany wskazał również, że powódka nie przedstawiła sposobu w jaki określiła kwotę niespłaconej pożyczki oraz w jaki sposób i od jakich kwot naliczyła odsetki. Wymagałoby to podania w szczególności kwot zaległości, od jakich naliczanie były odsetki, dat wymagalności poszczególnych należności z uwzględnieniem ich spłaty. Brak tych danych powoduje uznanie niewykazania przez powódkę wysokości swojego roszczenia. Nadto pozwany podniósł, iż strona powodowa nie wykazała, iż spełniła świadczenie wzajemne polegające na przekazaniu pozwanemu środków pieniężnych wskazanych w umowie kredytu. Nadto powódka nie wykazała ważności przedmiotowej umowy kredytu, gdyż nie przedstawiła pełnomocnictwa udzielonego osobom zawierającym z pozwanym umowę w jej imieniu.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska procesowe.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 16 marca 2015 roku Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oraz A. M. (1) zawarli umowę pożyczki ekspresowej nr (...). Powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 126.049,06 zł.

Przy zawarciu umowy bank był reprezentowany przez A. S. oraz B. W. (1) zgodnie z udzielonymi pełnomocnictwami do podejmowania tego rodzaju czynności w imieniu banku.

Na dzień zawarcia umowy całkowita kwota do zapłaty przez pozwanego wyniosła 155.932,23 zł, na która to kwotę składała się suma całkowita pożyczki (§7 ust. 1 umowy) oraz całkowity koszt pożyczki.

W treści §11 umowy pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczki wraz z należnymi odsetkami oraz zapłacenia prowizji i opłat należnych bankowi zgodnie z umową.

W treści umowy strony ustaliły warunki wypowiedzenia. Zgodnie z treścią §24 ust. pkt 1 i 2 bank miał prawo wypowiedzieć umowę w całości lub w części, jeśli pożyczkobiorca (pozwany) utracił zdolność kredytową lub nie zapłacił w terminie określonym w umowie pełnych rat pożyczki, za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim poinformowaniu pożyczkobiorcy o konieczności spłaty zaległych rat w terminie 7 dni od otrzymania informacji braku spłaty wymagalnej części zadłużenia i pomimo wezwania banku nie ustanowi prawnego zabezpieczenia spłaty pożyczki. Termin wypowiedzenia ustalono na 30 dni od daty wezwania.

Dowód: umowa pożyczki ekspresowej nr (...) (k. 14- 18), kopia pełnomocnictwa rodzajowego kategorii C (k. 58), kopia pełnomocnictwa rodzajowego kategorii B2 (k. 59)

Wypłata pożyczki nastąpiła w dniu 17 marca 2015 roku, zgodnie z treścią zwartej umowy tj. na wskazane rachunki bankowe tytułem spłaty zobowiązań kredytowych pozwanego oraz w pozostałej części tj. kwotę wolnych środków wypłacono pozwanemu.

Dowód: umowa pożyczki ekspresowej nr (...) (k. 14- 18), potwierdzenie przelewu (k. 55, 56, 57)

Pozwany przystąpił do spłaty zobowiązania od kwietnia 2015 roku zgodnie z ustalonym harmonogramem, niemniej jednak mimo obowiązującej umowy zaprzestał wywiązywać się z jej postanowień i ostatej wpłaty dokonał w marcu 2017 roku.

Pismem z dnia 25 maja 2017 roku z uwagi na utrzymujące się zadłużenie przeterminowane, które na dzień sporządzenia pisma wynosiło 6.290,39 zł bank wezwał pozwanego do uregulowania należności w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania pisma. Nadto poinformował, że bezpośrednią konsekwencją prawną ewentualnego dalszego uchylania się od wykonania zobowiązania wobec banku może być rozwiązanie umowy w trybie wypowiedzenia. Jednocześnie powód poinformował o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Korespondencja została odebrana przez pozwanego w dniu 02 czerwca 2017 roku osobiście.

Dowód: wezwania z dnia 25 maja 2017 roku wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 73- 73v), zestawienie wpłat (k. 54), oferta wstępna (k. 74-75v)

Wobec braku spłaty zadłużenia przeterminowanego powód pismem z dnia 27 czerwca 2017 roku wypowiedział pozwanemu przedmiotową umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od daty doręczenia pisma. Jednocześnie powód poinformował, że na datę sporządzenia pisma kwota zadłużenia przeterminowanego wynosiła 8.464,345 zł, w tym kapitał 6.559,69 zł, odsetki 1.904,65 zł. Nadto wskazał, iż jeżeli w okresie wypowiedzenia nastąpi spłata całości wymagalnego zadłużenia wypowiedzenie będzie traktowane jako bezskuteczne, a w konsekwencji umowa będzie kontynuowana na dotychczas obowiązujących warunkach. Natomiast w przypadku nieuregulowania bądź uregulowania wymagalnego zadłużenia w niepełnej wysokości, umowa zostanie rozwiązana, a bank podejmie działania zmierzające do wyegzekwowania należnych roszczeń. Korespondencja została odebrana przez pozwanego osobiście w dniu 05 lipca 2017 roku.

Dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 27 czerwca 2017 roku wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 20- 21)

Do momentu złożenia pozwu zobowiązanie nie zostało uregulowane.

Okoliczności bezsporne

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom oraz ich odpisom i kserokopiom, albowiem nie były przez strony kwestionowane, jak również nie budziły wątpliwości Sądu. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Z tytułu udzielenia pożyczki pożyczkodawca może żądać wynagrodzenia w formie odsetek albo prowizji za korzystanie przez pożyczkobiorcę z jego środków finansowych.

Biorąc pod uwagę całokształt zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że żądanie powoda nie budzi wątpliwości co do zasady jak również co do wysokości.

Pozwany podnosił, że powód przede wszystkim nie wykazał istnienia zobowiązania. Stanowisko pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc), (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96).

W dalszej kolejności Sąd zważył, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc, art. 6 kc). Art. 6 kc określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne.

Według tych ogólnych norm na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Obowiązkiem powoda w przedmiotowej sprawie, wobec kwestionowania przez pozwanego roszczenia co do zasady jak i wysokości, było zaprezentowanie materiału dowodowego, który pozwoliłby uwzględnić zgłoszone roszczenie.

Powód przedłożył oryginał zawartej umowy pożyczki. Pozwany jednak zakwestionował jej ważność podnosząc w wątpliwość czy została ona zawarta z ramienia banku przez osoby do tego upoważnione.

Złożony oryginał przedmiotowej umowy był podpisany i zaparafowany przez pozwanego, jej treść i autentyczność nie budziły zastrzeżeń Sądu.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w szczególności umowy i pełnomocnictw rodzajowych udzielonych B. W. (2) oraz A. S. Sąd ustalił, że strony łączyła umowa pożyczki, która została zawarta przez osoby umocowane do dokonania tego rodzaju czynności.

Nadto na uwzględnienie nie zasługują twierdzenia pozwanego jakoby powód nie spełnił swojego świadczenia. Z przedłożonych do akt potwierdzeń przelewu, wynika że kwota pożyczki została wypłacona pozwanemu zgodnie z jego dyspozycją tj. na spłatę zobowiązań kredytowych oraz zostały mu wypłacone pozostałe wolne środki. Powyższy sposób wypłaty wynikał również z treści samej umowy, albowiem powód udzielił pozwanemu pożyczki na celach konsumpcyjnych oraz spłaty kredytu w bankach (...) S.A. oraz (...) S.A.. Również należy zważyć, że pozwany przystąpił do spłaty powstałego zobowiązania, co również sam podnosił, mając na uwadze zasady logiki i doświadczenia życiowego A. M. (1) nie spłacałby nieistniejącego zobowiązania.

Nadto Sąd ustalił, że wysokość zadłużenia z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki ekspresowej wynosi 91.213,82 zł, na podstawie przedłożonego do akt zestawienia wpłat.

Również nie budziła wątpliwości Sądu prawidłowość doręczenia wypowiedzenia umowy oraz wezwania do zapłaty, albowiem obie przesyłki zostały odebrane osobiście przez pozwanego. Powyższe wynika z przedłożonych przez powoda dowodów doręczenia.

Nadto odnosząc się do dalszych zarzutów strony pozwanej, należy wskazać, że dokument prywatny stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a

następnie wyrokowania. Co do zasady dokumenty prywatne korzystają przeciw z domniemania autentyczności oraz że osoba, która podpisała dokument, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Domniemania te mogą zostać obalone. Tak więc choć z dokumentem prywatnym nie łączy się domniemanie zgodności z prawdą oświadczenia w nim zawartego, to nie przeszkadza, by sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów (art. 233 kpc) uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 stycznia 2017 roku, I ACa 782/16).

Ponadto zgodnie z art. 95 ustawy Prawo Bankowe z dnia 29 sierpnia 1997 roku (Dz.U. Nr 140, poz. 939) księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych.

W ocenie Sądu zestawienie wpłat opatrzone stosownym podpisem podmiotu uprawnionego do działania za bank oraz opieczętowne pieczęcią banku, jako dokument prywatny dowodzi określonych faktów.

Sąd na podstawie złożonych dokumentów w oparciu o dyspozycję art. 233 kpc uznał, iż powód wykazał istnienie roszczenia oraz jego wysokość.

Pozwany w toku postępowania nie dowiódł aby żądanie pozwu było niezasadne. Powód przedstawił dowody, na których Sąd się oparł dokonując istotnych ustaleń stanu faktycznego. Wobec czego ustalił, że strony łączyła umowa pożyczki, na jej podstawie pozwanemu zostały przekazane środki pieniężne, jednak ten nie wywiązywał się z postanowień umowy i nie spłacał regularnie i terminowo istniejącego zobowiązania. Samo zaprzeczenie przez pozwanego okolicznościom przytaczanym przez stronę powodową nie było wystarczające dla uwzględnienia stanowiska pozwanego i w efekcie oddalenia przedmiotowego powództwa. Sąd w oparciu o zaprezentowany materiał dowodowy dokonał ustaleń faktycznych, niepozwalających na uwzględnienie twierdzeń pozwanego.

Należy podkreślić, że powód działa zgodnie z postanowieniami zawartej umowy, która określała, że w przypadku braku terminowej spłaty rat pożyczki bank może wypowiedzieć umowę, a wówczas świadczenie stanie się wymagalne w całości. Pozwany zawierając umowę podjął pewne ryzyko, ze świadomością, że w przypadku braku realizacji przez niego postanowień umowy, zostanie ona wypowiedziana, a wówczas do spłaty pozostanie cała kwota. Nadto mając na uwadze treść umowy pożyczki, pozwany z góry wiedział kiedy i z jakich przyczyn może dojść do wypowiedzenia umowy, jaki jest całkowity koszt pożyczki, w jaki sposób będą naliczane odsetki tym samym w jaki sposób będzie kształtowała się wysokość jego zobowiązania.

Zgodnie z art. 505³⁶ zd. 1 kpc w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty traci moc w całości, a sąd przekazuje sprawę do sądu według właściwości ogólnej.

Mając na uwadze treść wyżej powołanego przepisu oraz fakt, że żądanie pozwu zasługiwało na uwzględnienie Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 98.179,61 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 29 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty.

O odsetkach od zasądzonej należności głównej Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc, zgodnie z treścią przywołanego przepisu jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd zasądził odsetki umowne od dnia 29 stycznia 2018 roku zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i obciążył nimi pozwanego jako stronę przegrywającą proces. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.228 zł tytułem ¼ części opłaty od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 kpc Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 3.681 zł tytułem pozostałej części kosztów procesu tj. $\frac{3}{4}$ części nieuiszczonej opłaty od pozwu.

Mając na uwadze powyższe na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Hanna Ratajczak

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odnotować w systemie Sędzia 2 prawidłowo nazwisko pozwanego M.;
3. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;
4. Odpis postanowienia o sprostowaniu wyroku doręczyć powodowi wraz z pouczeniem o zażaleniu oraz pełnomocnikowi pozwanego;
5. Za 14 dni lub z apelacją.

P. dnia 4 lutego 2019 r.

SSO Hanna Ratajczak